01/01/2021

Η Εγκύκλιος της ΔΙΣ για την έναρξη των εορτασμών του 1821

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, κατόπιν προτάσεως της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητος, εξαπέλυσε προς το Χρι-στε-πω-νυ-μο Πλη-ρωμα της Εκ-κλη-σίας της Ελ-λα-δος την υπ' αριθ. 3031 Εγκύκλιό Της, με θέμα: «Επί τη πρώτη του Ε-τους και περί της ε-ναρ-ξεως των Ε-ορ-τα-σμων για τα 200 Χρο-νια από την Ελ-λη-νική Ε-πα-να-σταση».

Η Εγκύκλιος ανεγνώσθη σε όλους τους Ιερούς Ναούς της Εκκλησίας της Ελλάδος κατά την σημερινή Θεία Λειτουργία επί τη Περιτομή του Κυρίου και τη Μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου και έχει το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Ἀ-δέλ-φια μας ἀ-γα-πη-μένα,

Καλή καί εὐ-λο-γη-μένη Χρο-νιά!

Ἑ-ορ-τά-ζουμε σή-μερα τήν κατά σάρκα Πε-ρι-τομή τοῦ Κυ-ρίου ἡ-μῶν Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ καί τήν ἔ-ναρξη τοῦ νέου ἔ-τους 2021. Τι-μοῦμε τήν μνήμη τοῦ σο-φοῦ Ἁ-γίου Ἱ-ε-ράρ-χου Με-γά-λου Βα-σι-λείου Ἐ-πι-σκό-που Και-σα-ρείας τῆς

Καπ-πα-δο-κίας καί ταυ-το-χρό-νως εἰ-σερ-χό-μεθα σέ μία χρο-νιά, ἡ ὁποία βρί-θει δι-δα-γμά-των καί συμ-βο-λι-σμῶν.

Ἀρ-χί-ζει σή-μερα τό ἔ-τος 2021, κατά τό ὁ-ποῖο σύμ-πας ὁ Ἑλ-λη-νι-σμός καί κάθε ἀ-δού-λωτο πνεῦμα θά τι-μή-σει, παρά τίς ὑ-γει-ο-νο-μι-κές δυ-σκο-λίες καί μέ σε-βα-σμό πρός τά ὑ-γει-ο-νο-μικά μέ-τρα προ-φυ-λά-ξεως, τά 200 ἔτη ἀπό τήν Ἐθνική Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Ἡ Ἐκ-κλη-σία πα-νη-γυ-rί-ζει τήν Ἐ-πα-νά-σταση ὡς ἕνα πνευ-μα-τικό γε-γο-νός. Πα-νη-γυ-rί-ζει τόν Ἀ-γῶνα γιά τήν Ἀ-νε-ξαρ-τη-σία καί τήν Παλιγγενεσία ὡς τύπο τοῦ δι-α-χρο-νι-κοῦ ἀ-γώνα τοῦ ἀν-θρώ-που κατά τῆς τυ-ραν-νίας καί τῆς δου-λείας τόσο τῆς ἐ-ξω-τε-ρι-κῆς, ὅσο καί τῆς ἐ-σω-τε-ρι-κῆς, τόσο τῆς συλ-λο-γι-κῆς, ὅσο καί τῆς ἀ-το-μι-κῆς. Μέ ἄλλα λό-για, ἡ Ἐκ-κλη-σία πα-νη-γυ-rί-ζει τό 1821 ὡς μία ἄλλη Ἔ-ξοδο ἀπό τήν νο-ητή Αἴ-γυ-πτο, πρᾶ-γμα τό ὁ-ποῖο ὑ-πο-δη-λώ-νε-ται καί μέ τόν ἐ-ξαι-ρε-τικά συμ-βο-λικό ἁγιογραφικά ἐ-ορ-τα-σμό τῆς ἡ-ρω-ι-κῆς Ἐ-ξό-δου τοῦ Με-σο-λογ-γίου. Αὐτό εἶ-ναι τό νό-ημα μέ τό ὁ-ποῖο ἡ Ἐκ-κλη-σία συ-νέ-δεσε ἀπό τήν ἀρχή τόν ἐ-ορ-τα-σμό τῆς Ἐ-θνι-κῆς Πα-λιγ-γε-νε-σίας, ὡς με-ρι-κή, δη-λαδή, πρα-γμά-τω-ση μέσα στήν ἱ-στο-ρική συγ-κυ-ρία τοῦ λου-τροῦ πα-λιγ-γε-νε-σίας τοῦ ὅ-λου ἀν-θρώ-που (Τίτ. 3, 5).

Ἡ Ἐκ-κλη-σία γνω-rί-ζει καί ἐ-πι-λέ-γει νά κα-τα-νοεῖ τήν ἱ-στο-ρία μέ ὅ-ρους μή γε-ω-πο-λι-τι-κούς δι-ότι κα-τα-νοεῖ τόν κό-σμο μέ ὅ-ρους ἐ-σχα-το-λο-γι-κούς. Γι᾽ αὐτό ὁ λό-γος τῆς Ἐκ-κλη-σίας ἀ-πο-τε-λεῖ καί τότε καί τώρα καί πάν-τοτε «μω-ρία» καί «σκάν-δαλο» (Α΄ Κορ. 18, 24). Ἡ Ἐκ-κλη-σία σκέ-πτε-ται μέ ὅ-ρους «λει-τουρ-γι-κοῦ χρό-νου» καί τοῦτο δι-ότι, ὡς φο-ρέας τῆς ἀ-πο-κα-λύψεως τοῦ Θείου Λό-γου, ἀ-να-λαμ-βά-νει τήν εὐ-θύνη ἔ-ναντι τῶν ἀν-θρώ-πων πού τήν ἀ-παρ-τί-ζουν καί τούς δι-α-ποι-μαί-νει, νά με-τα-μορ-φώ-σει τόν χῶρο καί τόν χρόνο.

Τό τόλ-μημα τῶν προ-γό-νων μας ἦ-ταν με-γάλο! Τε-τρα-κό-σια χρό-νια ὑπό τήν κα-τα-πί-εση τοῦ ὀ-θω-μα-νι-κοῦ ζυ-γοῦ, κι ὅ-μως, ἐκεῖ-νοι κρά-τη-σαν τήν πί-στη, τήν ἐ-θνική ταυ-τό-τητα καί τήν ἐλ-πίδα. Ἄλλα ἔ-θνη, ἄν εἶ-χαν ἔ-στω καί γιά λί-γες δε-κα-ε-τίες ὑ-πο-στεῖ τόν τυ-ραν-νικό ὀ-θω-μα-νικό ζυγό, θά εἶ-χαν ἀλλοτριωθεῖ. Ὡ-στόσο, ὁ Ἑλ-λη-νι-σμός ἐ-πι-βί-ωσε παρά τό παι-δο-μά-ζωμα, τά σκλα-βο-πά-ζαρα καί τίς ἀ-να-rί-θμη-τες βι-αι-ό-τη-τες, στη-ρι-γμέ-νος στήν Ὀρ-θό-δοξη Ἐκ-κλη-σία, τήν θυ-σία τῶν Νε-ο-μαρ-τύ-ρων καί τήν ἀ-γω-νι-στι-κό-τητά του.

Σᾶς κα-λοῦμε σή-μερα νά κλί-νουμε εὐ-λα-βῶς τό γόνυ ἐ-νώ-πιον τῆς σε-πτῆς μνή-μης τῶν Νε-ο-μαρ-τύ-ρων καί τῶν Ἡ-ρώων τῆς πί-στεως καί τῆς πα-τρώας γῆς. Τῶν ἀν-δρῶν καί γυ-ναι-κῶν, κλη-ρι-κῶν καί λα-ϊ-κῶν, οἱ ὁ-ποῖοι δέν

δεί-λι-α-σαν μπρο-στά στό σπαθί τοῦ δημίου ἤ στήν ἀγ-χόνη τοῦ ὀθωμανοῦ ἰ-ε-ρο-δι-κα-στῆ καί ὁ-μο-λό-γη-σαν Χρι-στό Ἀ-να-στάντα. Οἱ Νε-ο-μάρ-τυ-ρες θυ-σί-α-σαν τήν ζωή τους γιά νά δι-α-τρα-νώ-σουν τό μή-νυμα στούς Ὀρ-θο-δό-ξους Ἕλ-λη-νες ὅτι δέν πρέ-πει νά ἐ-ξισ-λα-μι-σθοῦν, δέν πρέ-πει νά γί-νουν ἐ-ξω-μό-τες, ὅτι μέλ-λον δέν ὑ-πάρ-χει χω-ρίς φῶς Χρι-στοῦ.

Οἱ πε-ρισ-σό-τε-ροι ἐκ τῶν Νε-ο-μαρ-τύ-ρων θά εἶ-χαν σώ-σει τήν ζωή τους ἄν εἶ-χαν ἀλ-λα-ξο-πι-στή-σει. Κι ὅ-μως, στά-θη-καν ὄρ-θιοι μέ ἦ-θος Χρι-στι-α-νικό καί τόλμη Ἑλ-λη-νική. Προ-τί-μη-σαν τόν μαρ-τυ-ρικό θά-νατο παρά τήν ἀλ-λαγή πί-στεως καί ἐ-θνι-κῆς συ-νει-δή-σεως. Ἄς μήν ξε-χνοῦμε ὅτι, ὅ-ποιος χα-νό-ταν γιά τήν Ὀρ-θο-δο-ξία, χα-νό-ταν καί γιά τόν Ἑλ-λη-νι-σμό. Ὁ ἐ-ξισ-λα-μι-σμέ-νος «τούρ-κευε» καί γι-νό-ταν δι-ώ-κτης τῶν Χρι-στι-α-νῶν, τῶν μέ-χρι πρό-τι-νος ἀ-δελ-φῶν του.

«Κατ᾽ ἀ-λή-θειαν τοῦτο εἶ-ναι θαῦμα πα-ρό-μοιον ὡ-σάν νά βλέπῃ τι-νάς μέσα εἰς τήν καρ-δίαν τοῦ χει-μῶ-νος ἐ-α-ρινά ἄνθη καί τρι-αν-τά-φυλλα … Ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰ-χμα-λω-σίας νά βλέπῃ ἐ-λευ-θε-ρίαν»! Ἔτσι ἐκ-φρά-ζει τόν θαυ-μα-σμό του γιά τούς Νε-ο-μάρ-τυ-ρες, τούς μετά τήν Ἅ-λωση τῆς Κων-σταν-τι-νου-πό-λεως κα-λῶς ἀ-θλή-σαν-τας καί ξί-φει ἤ ἀγ-χόνῃ τε-λει-ω-θέν-τας, ὁ Ἅ-γιος Νι-κό-δη-μος ὁ Ἁ-γι-ο-ρεί-της. Ὁ πο-λυ-γρα-φό-τα-τος Νά-ξιος μο-να-χός τοῦ 18ου αἰ-ῶ-νος κα-τέ-γραψε 87 συ-να-ξά-ρια Νε-ο-μαρ-τύ-ρων στό πε-ρί-φημο «Νέον Μαρ-τυ-ρο-λό-γιον», τό ὁ-ποῖο ἐ-ξε-δόθη τό 1799. Με-ταξύ τῶν Νε-ο-μαρ-τύ-ρων τούς ὁ-ποί-ους κα-τα-γρά-φει, πε-ρι-λαμ-βά-νε-ται καί ὁ Φω-τι-στής τῶν σκλά-βων, ὁ Ἅ-γιος Κο-σμᾶς ὁ Αἰ-τω-λός (1714 – 1779), ὁ ὁ-ποῖος ἐρ-γά-σθηκε ἀ-ό-κνως γιά νά ἀ-πο-τρέ-ψει τούς ἐ-ξι-σλα-μι-σμούς καί νά δι-α-δώ-σει τήν Ἑλ-λη-νορ-θό-δοξη Παι-δεία.

Οἱ Νε-ο-μάρ-τυ-ρες ἦ-σαν οἱ πρῶ-τοι ἀν-τι-στα-σι-α-κοί τῆς δου-λείας, ὅ-πως τούς ὀ-νό-μασε ὁ ἀ-εί-μνη-στος θε-ο-λό-γος καί ἱ-στο-ρι-κός π. Γε-ώρ-γιος Με-ταλ-λη-νός. Οἱ ἁ-γι-α-σμέ-νες αὐ-τές μορ-φές, αὐτό τό πρα-γμα-τικό νέ-φος τῶν χι-λι-ά-δων Νε-ο-μαρ-τύ-ρων, ἦ-σαν οἱ πρω-τερ-γά-τες τῆς Ἑλ-λη-νι-κῆς Ἐ-πα-ναστάσεως. Ἄν αὐ-τοί δέν εἶ-χαν θυ-σι-α-σθεῖ γιά τήν Πί-στη καί τήν Πα-τρίδα, δέν θά ὑ-πῆρ-χαν τό 1821 Ἕλ-λη-νες Ὀρ-θό-δο-ξοι γιά νά ἀ-γω-νι-σθοῦν.

Ἡ Ἑλ-λη-νική Ἐ-πα-νά-σταση ἦ-ταν ἐ-πα-νά-σταση ἐ-θνική καί θρη-σκευ-τική. Δέν ἀν-τέ-γραψε κα-μία ἄλλη ἐ-πα-νά-σταση οὔτε, ἄλ-λω-στε, θά μπο-ροῦσε νά ἐμ-πνευ-σθεῖ ἀπό ἰ-δε-ο-λο-γίες πού πε-ρι-εῖ-χαν ἀ-θε-ϊ-στικά ἤ ἀν-τι-εκ-κλη-σι-α-στικά μη-νύ-ματα. Ὁ Στῆ-βεν Ράν-σι-μαν, κο-ρυ-φαῖος Βρε-τα-νός Βυ-ζαν-τι-νο-λό-γος τοῦ 20οῦ αἰ-ῶνος, ἔ-γραψε στό ἔργο του «Ἡ Με-γάλη Ἐκ-κλη-σία ἐν Αἰ-χμα-λω-σίᾳ» ὅτι: «στή δι-άρ-κεια τῶν σκο-τει-νῶν αἰ-ώ-νων ἡ Ὀρ-θο-δο-ξία δι-α-φύ-λαξε τόν Ἑλ-λη-νι-σμό. Ἀλλά καί χω-ρίς τήν ἠ-θική δύ-ναμη

τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ ἡ ἴ-δια Ὀρ-θο-δο-ξία ἴ-σως νά εἶχε συρ-ρι-κνω-θεῖ».

Τό ση-μεῖο τοῦ Σταυ-ροῦ «δι᾽ οὗ πάν-τοτε νι-κῶ-μεν» πα-ρου-σι-ά-ζει ὁ Ἀ-λέ-ξαν-δρος Ὑ-ψη-λάν-της στήν πρώτη Προ-κή-ρυξή του τῆς 24ης Φε-βρου-α-ρίου τοῦ 1821. Ἡ Φι-λική Ἑ-ται-ρεία εἶχε ὁ-ρί-σει, ἤδη ἀπό τόν Ὀ-κτώ-βριο τοῦ 1820, ὡς ἡ-μέρα τοῦ ξε-ση-κω-μοῦ τήν ἡ-μέρα τοῦ Εὐαγ-γγε-λι-σμοῦ, τήν 25η Μαρ-τίου, γιά νά κα-τα-δεί-ξει τήν σύν-δεση τῆς Πα-να-γίας καί τῆς Ἐ-λευ-θε-ρίας, τῆς Πί-στεως καί τῆς Πα-τρί-δος. Τήν σύν-δεση τοῦ Χρι-στοῦ καί τῶν Ἑλ-λή-νων ὡς Σῶμα τῆς Ἐκ-κλη-σίας Του. Οἱ πρω-τα-γω-νι-στές τοῦ Ἀ-γώνα ὁ-μο-λο-γοῦν τήν Χρι-στι-α-νική Πί-στη τους καί σέ ὅ-λες τίς Ἐ-θνι-κές Συ-νε-λεύ-σεις θέ-τουν ὡς προ-οί-μιο τῶν Συν-τα-γμά-των τήν ἐ-πί-κληση πρός τήν Ἁ-γία Τρι-άδα. Οἱ ὀθωμανοί, γνω-ρί-ζον-τας ὅτι ὁ Ὀρ-θό-δο-ξος κλῆ-ρος ἦ-ταν ἡ πνευ-μα-τική ἡ-γε-σία τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ, ἐκ-δι-κή-θη-καν πρώ-τους ἀπ᾽ ὅ-λους Πα-τρι-άρ-χες, Ἐ-πι-σκό-πους, Ἱ-ε-ρεῖς, Μο-να-χούς καί Μο-να-χές. Καί τούς θα-νά-τω-σαν μέ τρόπο μαρ-τυ-ρικό. Με-ταξύ αὐ-τῶν ξε-χω-ρί-ζει ἡ μορφή τοῦ Ἁ-γίου Ἐ-θνο-ϊ-ε-ρο-μάρ-τυ-ρος Πα-τρι-άρ-χου Κων-σταν-τι-νου-πό-λεως Γρη-γο-ρίου Ε΄, τοῦ ὁ-ποίου τό ἁ-γι-α-σμένο λεί-ψανο φυ-λάσ-σε-ται στόν Κα-θε-δρικό Ναό τῶν Ἁ-θη-νῶν, μαζί μέ τά ἱ-ερά λεί-ψανα τῆς Κυ-ρᾶς τῶν Ἀ-θη-νῶν, τῆς Ἁ-γίας Φι-λο-θέης.

Ἤ-θελε ὄντως ἀ-ρε-τήν καί τόλ-μην ἡ Ἐ-λευ-θε-ρία! Οἱ συν-θῆ-κες ἦ-σαν ἀν-τί-ξοες. Ἡ Ἱ-ερά Συμ-μα-χία ἀν-τι-πά-λευε τίς ἐ-θνι-κές ἐξε-γέρ-σεις λαῶν πού δι-α-σποῦ-σαν τίς με-γά-λες Αὐ-το-κρα-το-ρίες. Οἱ Ἕλ-λη-νες ἦ-σαν λι-γό-τε-ροι ἀ-ρι-θμη-τικά, ἀλλά -πέ-τυ-χαν νά ἐλευ-θε-ρω-θοῦν. Παρά τήν δι-χό-νοια, ἡ ὁποία ἔ-θεσε σέ κίν-δυνο τόν Ἀ-γῶνα, κα-τόρ-θω-σαν νά ση-κώ-σουν τό ἀ-νά-στημά τους ἀ-πέ-ναντι στόν ὀ-θω-μανό δυ-νά-στη, νά προ-τά-ξουν καί νά κα-τα-κτή-σουν τήν Ἐ-λευ-θε-ρία ἔ-ναντι τοῦ θα-νά-του. Οἱ Ἕλ-λη-νες ὑ-πῆρ-χαν, ὑ-πάρ-χουν καί θά ὑ-πάρ-χουν! Ὅ-πως χα-ρα-κτη-ρι-στικά ἀ-πάν-τησε ὁ Ἐ-θνο-μάρ-τυς τοῦ 1821 Ἀρ-χι-ε-πί-σκο-πος Κύ-πρου Κυ-πρι-α-νός στόν ὀ-θω-μανό δι-οι-κητή καί δή-μιό του: «Ἡ Ρω-μη-ο-σύνη ἔν νά χα-θῇ ὅν-τας ὁ κό-σμος λείψει!». Ὁ Ὀρ-θό-δο-ξος Ἑλ-λη-νι-σμός, δη-λαδή, θά ὑ-πάρ-χει, θά ἐ-πι-βι-ώ-νει καί θά ἀ-γω-νί-ζε-ται μέ-χρι τήν συν-τέ-λεια τοῦ αἰ-ῶ-νος.

Εἴ-δαμε ἀ-δελ-φούς νά χά-νον-ται, ἀλλά δέν λι-πο-ψυ-χή-σαμε! Εἴ-δαμε κα-τα-κτή-σεις καί ἀ-πώ-λειες ἐ-δα-φῶν, ἀλλά δέν στα-μα-τή-σαμε νά ἀ-γω-νι-ζό-μα-στε! Ἡ πί-στη στόν Θεό, ἡ συ-νεί-δηση τῆς δι-α-χρο-νι-κῆς συ-νέ-χειας τοῦ Ἔ-θνους, ἡ ἀ-γάπη μας γιά τά γράμ-ματα, τό ἀν-τι-στα-σι-ακό μας ἦ-θος, ἡ κοι-νο-τική ἀλ-λη-λεγ-γύη, αὐτά ἦ-σαν τά πνευ-μα-τικά ἐ-φό-δια πού ὁ-δή-γη-σαν στήν Ἐ-λευ-θε-ρία καί θέ-ρι-ε-ψαν τό κί-νημα τοῦ Φι-λελ-λη-νι-σμοῦ.

Χω-ρίς νά ἀ-πε-λευ-θε-ρω-θοῦν ὅλα τά ἐ-δάφη ὅ-που δι-α-βι-οῦ-σαν Ἕλ-λη-νες, ἐπί

400 χρό-νια γιά τήν Νό-τιο Ἑλ-λάδα καί 500 χρό-νια γιά τήν Βό-ρειο Ἑλ-λάδα, δι-α-τη-ρή-σαμε ἄ-σβε-στη τήν φλόγα καί δέν ἀ-πο-γο-η-τευ-θή-καμε! Δέν ὑ-πο-δου-λω-θή-καμε ἠ-θικά καί πνευ-μα-τικά. Ἤ-μα-σταν καί εἴ-μα-στε πάν-τοτε ἐ-λεύ-θε-ροι. Ἐλεύ-θε-ροι στήν καρ-διά, ἐ-λεύ-θε-ροι στήν σκέψη, ἐ-λεύ-θε-ροι στό φρό-νημα, ἐ-λεύ-θε-ροι στήν συ-νεί-δηση!

Ἡ Ἱ-ερά Σύ-νο-δος τῆς Ἐκ-κλη-σίας τῆς Ἑλ-λά-δος, διά τῆς Εἰ-δι-κῆς Συ-νο-δι-κῆς Ἐ-πι-τρο-πῆς Πο-λι-τι-στι-κῆς Ταυ-τό-τη-τος, ἔ-χει προ-γραμ-μα-τί-σει 261 ἐκ-δη-λώ-σεις σέ ὅλη τήν ἐ-πι-κρά-τειά Της γιά νά τι-μη-θεῖ ἡ με-γάλη Ἐ-πέ-τειος, ὀρ-γα-νώ-νον-τας ἐκ-δό-σεις, συ-νέ-δρια, λα-τρευ-τι-κές συ-νά-ξεις καί καλ-λι-τε-χνι-κές ἐκ-δη-λώ-σεις. Τό Πρόγραμμα βρί-σκε-ται ἤδη ἀ-ναρ-τη-μένο στόν ἱ-στό-τοπο www.ekklisia1821.gr, τόν ὁποῖο δη-μι-ούρ-γησε ἡ Ἱ-ερά Σύ-νο-δος εἰ-δι-κά γιά τίς Συ-νο-δι-κές καί Πε-ρι-φε-ρει-α-κές δρά-σεις τῆς Ἐκ-κλη-σίας τῆς Ἑλ-λά-δος κατά τό ἔ-τος 2021. Πα-ράλ-ληλα, κυ-ο-φο-ροῦ-νται συ-νερ-γα-σίες μέ τά Ἀ-νώ-τατα Ἐκ-παι-δευ-τικά Ἱ-δρύ-ματα, τήν Το-πική Αὐ-το-δι-οί-κηση καί ἄλ-λους Φο-ρεῖς.

Ἀ-δέλ-φια μας, ἐ-λᾶτε!

Εἶ-ναι ὁ και-ρός νά θυ-μη-θοῦμε, νά μά-θουμε, νά ἀ-να-στο-χα-σθοῦμε.

Γιά τήν Ἐ-λευ-θε-ρία καί τήν Αὐ-το-δι-ά-θεση, γιά τό Δί-καιο καί τήν Ἑ-νό-τητα, γιά τήν Ἀ-ξι-ο-σύνη καί τήν Φρό-νηση.

Γιά τοῦ Χρι-στοῦ τήν Πί-στη τήν Ἁ-γία καί τῆς Πα-τρί-δος τήν Ἐ-λευ-θε-ρία.

Γιά ὅλα ἐ-κεῖνα τά ἰ-δα-νικά πού μᾶς ἔ-κα-ναν φω-το-δό-τες ἀ-γω-νι-στι-κό-τη-τας, πο-λι-τι-σμοῦ καί προ-κο-πῆς ἔ-χουμε τό χρέος καί τήν ἀ-πα-ρά-μιλλη τιμή νά ἑ-ορ-τά-σουμε κατά τήν διάρκεια τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἔτους τά 200 χρό-νια του ἀ-να-στη-μέ-νου Γέ-νους.

Κι ἄν νο-μί-ζουμε πώς οἱ δυ-σκο-λίες μπο-ροῦν νά μᾶς νι-κή-σουν, ἄς θυ-μό-μα-στε πάν-τοτε ὅτι ἀ-να-συ-στή-σαμε τό Κρά-τος μας βασισμένοι στά ἰ-δα-νικά τοῦ ᾽21, ἐνῶ ὅλα «τά ᾽σκι-αζε ἡ φο-βέρα καί τά πλά-κωνε ἡ σκλα-βιά».

Εἶ-ναι ἡ στι-γμή νά τι-μή-σουμε τό αἷμα μας, νά κοι-τά-ξουμε κα-τά-ματα τήν ἱ-στο-ρία μας. Τούτη τήν ἱ-στο-ρία, πού λάμ-πρυνε τό Ἔ-θνος μας στά πέ-ρατα τῆς Οἰ-κου-μέ-νης. Τούτη τήν δόξα, πού στε-φα-νώ-νει τίς θά-λασ-σες καί τήν γῆ μας. Τούτη τήν πί-στη, πού κρα-τεῖ ἀ-τα-λάν-τευτη τήν ἐλ-πίδα ἀπ᾽ ἄ-κρη σ᾽ ἄ-κρη αὐ-τοῦ τοῦ τό-που. Ἀπό τήν Κρήτη ὥς τήν Θράκη κι ἀπό τήν Ἤ-πειρο ὥς τήν μαρ-τυ-ρική μας Κύ-προ.

Μέ γνώση γιά τό πα-ρελ-θόν καί χρι-στι-α-νική βε-βαι-ό-τητα γιά τό μέλ-λον, οἱ Με-γά-λες Ἡ-ρες τοῦ Ἔ-θνους μᾶς ὁ-δη-γοῦν!

Ἐκ βά-θους καρ-δίας εὐ-χό-μα-στε πρός ὅ-λους τό νέο ἔτος νά εἶ-ναι πά-ρο-χο παν-τός ἀ-γα-θοῦ ἐκ τοῦ Νη-πι-ά-σαν-τος γιά τήν σω-τη-ρία μας Κυ-ρίου Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ, εἰ-ρη-νικό καί εὐ-λο-γη-μένο.

Μέ συγ-κί-νηση, ὑ-πε-ρη-φά-νεια καί πα-τρική ἀ-γάπη

† Ὁ Ἀθη-νῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρό-ε-δρος
† Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου Ἰάκωβος
† Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου Δημήτριος
† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας Παντελεήμων
† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὀρεστιάδος καί Σουφλίου Δαμασκηνός
† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης Ἀνδρέας
† Ὁ Ξάνθης καί Περιθεωρίου Παντελεήμων
† Ὁ Ἄρτης Καλλίνικος
† Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως Ἀθηναγόρας
† Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος
† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ Κύριλλος
† Ὁ Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας,Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος Γαβριήλ
† Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,Βουλιαγμένης καί Βάρης Ἀντώνιος
Ὁ Ἀρ-χι-γραμ-μα-τεύς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος»

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος